

Ämne:

Vägledning från Naturvårdsverket angående prövningskoden 90.29 C

Från: avfall.kemikalier@naturvardsverket.se [<mailto:avfall.kemikalier@naturvardsverket.se>]

Skickat: den 24 juni 2019 14:45

Till: Daniel Kjellqvist <daniel.kjellqvist@malmo.se>

Ämne: SV: Prövningskoden 90.29 C - vilka ska omfattas?

Hej,

Jag har precis svarat en annan kommun på i princip samma frågeställning, här nedan kommer svaret. Det gällde i den frågan asfalt, schaktmassor, betong, mm.

Vi anser *inte* att t.ex. schaktmassor kan omfattas av MPF 29 kap 47 §. Man får ta fasta på att det ska förberedas just för *återanvändning*. Av definitionen så framkommer det att något som inte är avfall används igen för att *fylla samma funktion som det ursprungligen var avsett för*. Som exempel kan nämnas kontroll och reparation av cyklar som blivit avfall. Det är ju ganska enkelt att slå fast att den ursprungliga funktionen med en cykel är att cykla men det är ju svårt att hävda att schaktmassor från t.ex. tunneldrivning har haft en avsedd funktion över huvud taget från början. Om vi tänker oss sand istället så är det svårt att säga att sand (i största allmänhet) som har blivit avfall, förbereds för återanvändning om någon annan tar hand om den och rengör den för att sedan sanda vägar med den. Om man däremot på våren sopar upp sanden som man har sandat med, rengör den, och använder den igen i samma syfte (dvs. sanda vägar) kan man nog däremot bedöma det som förberedelse för återanvändning.

Vid en bedömning bör man därför fokusera på den ursprungligen *avsedda* funktionen med det som har blivit avfall. Det är inte helt säkert en enkel bedömning för samtliga materialslag som nämns nedan. Tex för asfalten tänker jag att den inte enbart rengörs och används på samma sätt igen, utan blandas ut med ny asfalt? I de fallen skulle jag säga att det mer handlar om materialåtervinning. Om inte koderna för sortering, mekanisk bearbetning mm är relevanta, så finns koderna i slutet på 29 kap, dvs. återvinning av icke-farligt avfall, och återvinning av farligt avfall. Dessa kan alltid användas då det saknas en specifik kod för just den avsedda verksamheten. Det är i princip aldrig så att det helt saknas en kod när det gäller återvinning av avfall.

Hälsningar Helen

HELEN LINDQVIST

NATURVÅRDSVERKET

Avfallsenheten

BESÖK: Virkesvägen 2, Stockholm

POST: 106 48 Stockholm

TELEFON: 010-698 13 25

INTERNET: naturvardsverket.se

FACEBOOK: [facebook.com/naturvardsverket](https://www.facebook.com/naturvardsverket)

Tänk på miljön innan du skriver ut det här mejlet

Från: Daniel Kjellqvist <daniel.kjellqvist@malmo.se>

Skickat: den 17 juni 2019 08:59

Till: avfall kemikalier <avfall.kemikalier@naturvardsverket.se>

Ämne: Prövningskoden 90.29 C - vilka ska omfattas?

Hej!

Vi behöver hjälp med att förstå vilka typer av verksamheter som är anmälningspliktiga enligt 90.29 C i miljöprövningsförordningen? Så här beskriver ni det i er vägledning till 29 kap:

”47 § Förberedelse för återanvändning Detta är en helt ny prövningspunkt. Anledningen till en ny kod för förberedelse för återanvändning är att verksamheten tidigare klassades in under de mer generella återvinningskoderna, vilket inte sällan innebar en tillståndsprövning. Förberedelse för återanvändning är en återvinningsverksamhet enligt avfallsförordningen. Det innebär att då en verksamhet t.ex. köper/tar emot avfall i syfte att reparera, rengöra osv, nu kan klassas som en anmälningspliktig verksamhet. Syftet är att gynna förberedelse för återanvändning. Definitionen av begreppen enligt miljöbalken är:

förbereda avfall för återanvändning: kontrollera, rengöra eller reparera något som är avfall så att det kan återanvändas utan ytterligare behandling,

Det är viktigt att skilja ovanstående återvinning från återanvändning som också definieras i miljöbalken:

Med återanvändning avses något som inte är avfall används igen för att fylla samma funktion som det ursprungligen var avsett för.

En viktig skillnad är att i detta fall har aldrig det som återanvänts klassats som avfall (det har det alltid då det handlar om förberedelse för återanvändning). Exempel på vad som kan falla in under återanvändning är organisationer som tar emot begagnade kläder/produkter, mat som skänks till välgörenhet eller liknande.”

Ett stort avfallsbolag har nu skickat in en anmälan till oss där bland annat följande framgår:

”Vår verksamhet omfattas av 90.29 C vid mottagning av avfall som kan återanvändas utan vidare behandling (sortering, siktning eller krossning). Förutsättningen är att avfallet kontrolleras mot fastställda kriterier med avseende på kemisk analys och teknisk funktion för att kunna avklassificeras som avfall. Exempelvis asfalt, betong, morän, lera och schaktmassor som kan återanvändas direkt utan att materialet behöver siktas eller krossas.”

Det framstår som att deras tolkning är att då de ”kontrollerar” uppgrävda jordmassor och sedan tror sig kunna dra slutsatsen att jordmassorna inte längre är ett avfall så faller de inom prövningskodens tillämpningsområde. Var det tanken att koden skulle träffa den här typen av verksamheter? Verksamhetsutövarens resonemang är ju i och för sig korrekt utifrån att de gör det som är beskrivet i koden så frågan kanske snarare är om en kontroll kan göras på ett sätt som kan innebära att man kan dra slutsatsen att de uppgrävda massorna inte längre innebär ”någon som helst” risk för människors hälsa eller miljön så att massorna därmed inte längre ska anses vara avfall utan då istället bli en produkt (?). Det skulle ju i så fall innebära att de ses som tillverkare? De beskriver att avfallet ska kontrolleras mot fastställda kriterier med avseende på kemisk analys och teknisk funktion. Mig veterligen finns inga ”end of waste” kriterier för jordmassor vilket innebär att verksamhetsutövaren antingen menar att de själva ska fastställa dessa eller att tillsynsmyndigheten ska göra det. Min bedömning är att inget av alternativen är möjliga utan fastställande av sådana gränsvärden måste ske centralt så att dessa, som ju rimligen måste ligga en bit under MRR-värden, tillämpas enhetligt och nationellt.

Ytterligare en aspekt, avseende vilka verksamheter, eller snarare vilka typer av avfall, som kan omfattas av återanvändningsbegreppet, borde rimligen vara sådant avfall som en gång har varit en produkt, dvs det har funnits en tillverkare och innehållet är ”känt”. Schaktmassor eller jordmassor passar därmed inte in i sammanhanget då de uppenbarligen inte har tillverkats och det är i princip omöjligt att få en exakt kunskap om dess innehåll.

Med hopp om att ni kan dela med er av era tankar och slutsatser,

Vänligen,

Daniel Kjellqvist
Stadsjurist

MALMÖ STAD

Miljöförvaltningen

Bergsgatan 17

205 80 Malmö

Mob. 0709 82 74 48

E-post daniel.kjellqvist@malmo.se

www.malmo.se/miljo

Please consider the environment before printing this e-mail.

Behandling av personuppgifter

Miljönämnden ansvarar för behandling av dina personuppgifter i enlighet med EU:s dataskyddsförordning (2016/679). Läs mer om hur Malmö stad hanterar personuppgifter på malmo.se/personuppgifter